

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0038
Dok.: 758896

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 15 (L 161), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 24. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Morten Bødskov

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 15 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, hvilke konsekvenser der forventes at være ved den nye regulering af PET i forhold til, hvordan PET videregiver personfølsomme oplysninger til fremmed magter, og hvor der må antages at være en vis risiko for, at oplysningerne eksempelvis kan lede til at de pågældende efterretningstjenester afhører personer under anvendelse af tortur eller andre nedværdigende metoder?”

Svar:

Det følger af lovforslagets § 10, stk. 4, at Politiets Efterretningstjeneste kun må videregive oplysninger om fysiske og juridiske personer til udenlandske myndigheder, hvis videregivelsen efter en konkret vurdering må anses for forsvarlig.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at afgørelsen om videregivelse træffes af Politiets Efterretningstjeneste efter en konkret afvejning af samtlige foreliggende omstændigheder. I denne afvejning må navnlig indgå det nærmere indhold af oplysningerne, formålet med videregivelsen og en vurdering af den skadevirkning, som en videregivelse vurderes at kunne få for den, som oplysningerne vedrører. Ved videregivelse til udenlandske myndigheder vil det bl.a. kunne indgå i vurderingen, om videregivelsen af personoplysninger sker med henblik på at forebygge og efterforske alvorlig international kriminalitet, som også Danmark har en væsentlig interesse i at bekæmpe. Også forholdene i det eventuelle modtagerland må indgå i vurderingen.

Som mere specifikke forhold, der kan indgå i forsvarlighedsvurderingen og tale imod videregivelse, kan nævnes dels hensynet til at beskytte enkeltpersoner mod videregivelse af defamerende vurderinger og ikke-notoriske, faktuelle oplysninger, dels Politiets Efterretningstjenestes interesse i at undgå risiko for, at tjenestens efterforskningsmetoder, kilder og samarbejdspartnere afsløres.

Det må i almindelighed antages, at det vil være forsvarligt at videregive oplysninger til udenlandske myndigheder, hvis videregivelsen sker i henhold til en international forpligtelse, som Danmark har påtaget sig. I tilfælde af, at den konkrete vurdering måtte føre til, at en videregivelse ikke vil være forsvarlig, er efterretningstjenesten imidlertid afskåret fra at videregive personoplysningen.

Spørgsmålet om videregivelse af personoplysninger til lande, der anvender forhørsmetoder og straffenorner, som strider mod danske normer, er nærmere behandlet i betænkning 1529/2012 om FE og PET. Udvalgets overvejelser er gengivet i pkt. 4.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf fremgår følgende:

”Efter udvalgets opfattelse er det afgørende nødvendigt, at PET kan samarbejde med andre landes efterretningstjenester, hvis PET skal kunne løse sine opgaver, herunder at beskytte den danske befolkning mod terrorisme og andre forbrydelser, der truer den danske samfundsorden. PET bør således efter udvalgets opfattelse ikke afskæres fra at udveksle oplysninger med lande, der anvender afhøringsmetoder mv., som anses for stridende mod dansk retsopfattelse. I stedet bør der fastsættes regler og rutiner, der bedst muligt imødegår de risici, der er knyttet til sådant arbejde.

Med hensyn til modtagelse af oplysninger fremhæver udvalget, at den praktiske situation i almindelighed er, at PET ikke ved, at en oplysning er fremkommet ved anvendelse af en uacceptabel afhøringsmetode, men kun at den kan være fremkommet på denne måde. Det er udvalgets opfattelse, at vore dages internationaliserede samkvem nødvendiggør, at PET kan modtage oplysninger fra enhver tilgængelig kilde. Det må i den forbindelse understreges, at sådanne oplysninger kan være korrekte og være af helt afgørende betydning for beskyttelsen af det danske samfund.

Noget andet er ifølge udvalget, hvorledes PET bør kunne bruge oplysninger modtaget fra lande, der anvender uacceptable afhøringsmetoder mv. Det må her efter udvalgets opfattelse fremhæves, at det følger af torturkonventionens artikel 15, at enhver udtalelse, om hvilken det er fastslået, at den er afgivet som følge af tortur, ikke i nogen proces – undtagen mod en person, der er tiltalt for tortur – kan påberåbes som bevis for, at udtalelsen er afgivet. Udvalget nævner i denne sammenhæng også, at det er velkendt, at oplysninger afgivet under hårdhændet afhøring kan være urigtige.

Efter udvalgets opfattelse må der derfor – inden det besluttes at gøre brug af oplysninger, der kan være afgivet under en sådan afhøring – foretages en særlig omhyggelig vurdering på ledelsesniveau af, om oplysningerne er rigtige og troværdige. I den forbindelse må der lægges vægt på, om oplysningerne vedrører faktiske forhold, der kan efterprøves, eller er udtryk for den udenlandske efterretningstjenestes antagelser eller vurderinger. Udvalget finder anledning til at understrege, at det er en af efterretningstjenestens centrale opgaver at vægte og evaluere modtagne oplysninger, herunder ved f.eks. at søge supplerende oplysninger eller søge oplysningerne bekræftet af andre efterretningstjenester. Opgaven med at vurdere oplysninger, der kan være fremkommet på en måde, der ikke lever op til danske normer, ad-

skiller sig således ikke i princippet fra efterretningstjenestens opgave med at undersøge og vurdere rigtigheden og troværdigheden af andre oplysninger.

Det er et vilkår for enhver efterretningstjeneste, at den ikke alene modtager oplysninger, men også videregiver oplysninger til andre efterretningstjenester. Der gælder på dette område et »noget for noget-princip«. Det er ubestrideligt, at videregivelse af oplysninger til andre efterretningstjenester vil kunne få uoverskuelige konsekvenser for enkeltpersoner. Denne risiko bør imidlertid efter udvalgets opfattelse ikke føre til, at der indføres et generelt forbud mod, at PET videregiver oplysninger til stater med afhøringsmetoder eller straffereformer, der strider mod danske normer. Et sådant forbud ville svække det internationale samarbejde og være ødelæggende for PETs muligheder for at modtage nødvendige og afgørende oplysninger til brug for tjenestens beskyttelse af bl.a. den danske befolkning og vitale danske samfundsinteresser. Efter udvalgets opfattelse bør det derimod sikres, at videregivelse af oplysninger til fremmede efterretningstjenester kun sker, hvis nogle nærmere angivne betingelser for videregivelse er opfyldt, herunder navnlig at videregivelsen efter en konkret vurdering må anses for forsvarlig, og at denne vurdering foretages på ledelsesniveau.”

Justitsministeriet har tilsluttet sig udvalgets overvejelser, og lovforslaget er udarbejdet i overensstemmelse hermed.

Det fremgår desuden af bemærkningerne til § 10, at bestemmelsen forudsættes suppleret af regler af processuel karakter fastsat administrativt. Disse regler skal – i lighed med hvad der i dag er fastsat i Politiets Efterretningstjenestes interne retningslinjer om bl.a. samarbejdet med udenlandske efterretningstjenester – gå ud på, at videregivelse af oplysninger til bl.a. udenlandske myndigheder normalt skal godkendes på ledelsesniveau.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at det tilsyn, som etableres med loven, vil kunne føre tilsyn med, om Politiets Efterretningstjeneste overholder betingelserne for videregivelse af oplysninger, herunder videregivelse til en udenlandsk myndighed. Tilsynet vil både kunne kontrollere, at efterretningstjenesten overholder lovforslagets § 10 og de administrativt fastsatte regler om videregivelse.